

118. Haza vágyom

Ignaz Sauer (1759–1833)

Ha - za vá - gyom, A - tyám-nak há - za

tár - va, Szí - vem si - et hú szí - vé -

re. Nem a vi - lág za - va - ros mo - ra -

já - ra: Vá - gyom az é - gi bé - ké -

re. E - zer - nyi vágy ú - zött ki a vi -

lág - ba, Szí - vem sze - rény lett, el - csi - tult a

vá - gya, Re - mény - haj - tást csak e - gyet á - pol

még: — Ha - za - men - nék, ha - za - men -

nék! Ha - za vá - gyom, ha - za vá -
 gyom, Ha - za vá - gyom a drá - ga é - gi
 hon - ba, Ha - za vá - gyom, hív az a - ty a - i
 haj - lék, Ha - za - vá - gyom, ha - za vá - gyom!

2. Haza vágyom, oly kedves álmot láttam, Hazát, mely drágább, jobb haza. Ott van helyem, örökre fénysugárban, Lelkemnek itt nincs támasza. Tavasz, ha múlt, szárnyára kél a fecske, Hegy-völgyön át fészket, hogy megkeresse. Nem tartja tőr, a csapda nyitva rég; *Haza mennék...*

3. Haza vágyom, mint kis hajó a révbe, Patak, ha fut a tengerbe, Mint fáradt gyermek anyja hű kezébe, Testem se' vágyik már többre. Bolyongva itt bú s kedvről énekeltem, Mint régi zajt, ezt mind most elfelejtem, Egy vágy maradt, egy hang cseng vissza még; *Haza mennék...*

Karl Gerok (1815–1890) – Iványi Tiborné